

La llengua i la norma

Daniel Casals i Neus Nogué (ed.)
**Cent anys de normes
 ortogràfiques**
 Publicacions de l'Abadia de
 Montserrat, Barcelona, 2016.

Primer és la llengua i molt després ve la norma. Recentment hem celebrat el centenari de la publicació de les Normes ortogràfiques de la llengua catalana promogudes per Enric Prat de la Riba i basades en una ponència de Pompeu Fabra a partir de la qual es va desenvolupar tot el cos teòric ortogràfic. Aquest llibre neix com a resultat de dues jornades d'estudi que es van organitzar a propòsit del centenari. No és un estudi exhaustiu, ja que fóra inabastable, sinó petites llums que aclareixen aspectes concrets, per cert, ben diversos. El llibre recull dos blocs que, alhora, aporten dues contribucions: la primera del primer bloc tracta sobre l'ortografia amb relació als parlars balears (Joan Melià), que abraça una gran extensió de temps: la rebuda de les normes fa cent anys i en l'actualitat; la segona recull l'aportació de Brauli Montoya, que repassa la representació dels parlars catalans en l'ortografia establerta i els

diferents aspectes conflictius. El segon bloc aplega tres aportacions. El primer treball d'aquesta part es deu a Víctor Martínez-Gil i porta com a títol «Salvador Espriu i *Les Normes*: acatar des de la recança». La segona aportació és de Josep Murgades i analitza la fixació ortogràfica com una norma més de capteniment social establert per un projecte polític. El tercer estudi és de Daniel Casals i s'ocupa del tractament informatiu i valoratiu de *Les Normes* a la premsa, tant del país com de l'exili, amb motiu del cinquantenari de la seva publicació. Es tracta d'un llibre rigorós en què els autors han disposat de poc espai i donen una visió prou extensa del tema que toquen. Saben fer síntesi d'un objecte prou ample.— G.O. de L.B.